

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.046 van 15 maart 2011
in de zaak A. 193.700/XII-5921**

In zake: Piet DELBECQUE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ernest De Bock
kantoor houdend te 1800 Vilvoorde
Xavier Buissetstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE JETTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Simonart
kantoor houdend te 1060 Brussel
Guldenvlieslaan 68/9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 augustus 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 9 juni 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jette om aan de gemeentelijke muziekacademie negen uur pedagogische coördinatie in te richten voor het schooljaar 2008-2009 en tot aanstelling van Piet Delbecque in die uren als pedagogisch coördinator.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 197.537 van 29 oktober 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kaat Decock, die loco advocaat Ernest De Bock verschijnt voor verzoeker en advocaat Benoit Snoeks, die loco advocaat Philippe Simonart verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is vast benoemd leraar “woord” aan de gemeentelijke muziekacademie M. Van de Moortel te Jette.

3.2. Tijdens het schooljaar 2006-2007 wordt door de gemeente Jette een tuchtprocedure tegen verzoeker ingesteld. Op 28 september 2007 laat de gemeente aan de raadsman van verzoeker weten geen beslissing genomen te hebben in het kader van deze procedure en af te zien van de uitoefening van haar tuchtrechtelijke macht.

3.3. Op 23 oktober 2007 deelt de gemeente aan verzoeker zijn “specifieke opdracht voor het schooljaar 2007-2008” mee.

Verzoeker is vanaf 8 november 2007 afwezig. Hij betwist via zijn raadsman zijn nieuwe taakomschrijving, zowel wat het takenpakket betreft dat hem

ontzegt les te geven, als wat het lokaal betreft waar hij zijn opdracht moet uitoefenen. Volgens hem is er sprake van een represaillemaatregel. Hij legt klacht neer bij de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Op 21 december 2007 brengt de directie Toezicht op het welzijn van het werk verslag uit over de klacht, die gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Op 14 maart 2008 deelt de gemeente aan verzoeker mee dat aanpassingswerken aan het lokaal zijn gerealiseerd en dat zij verwacht dat verzoeker het werk hervat op 9 april 2008. Verzoeker blijft afwezig.

3.4. Op 15 september 2008 deelt de gemeente aan verzoeker mee wat zijn “specifieke opdracht voor het schooljaar 2008-2009” als pedagogisch coördinator is. Meegedeeld wordt waar en wanneer verzoeker wordt verwacht op 18 september 2008.

Verzoeker blijft evenwel nog steeds afwezig.

3.5. Op 23 september 2008 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jette om voor het schooljaar 2008-2009 contractuele begeleiding van verzoeker door het OVSG goed te keuren.

Op 30 september 2008 beslist het college om verzoeker aan te stellen als pedagogisch coördinator aan de gemeentelijke muziekacademie met een opdracht van 9/22 vanaf 18 september 2008.

Van deze beide beslissingen vordert verzoeker de nietigverklaring bij de Raad van State.

3.6. Op 18 februari 2009 beslist de gemeenteraad van de gemeente Jette om verzoeker te ontslaan op grond van artikel 60, 3/, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding (hierna: rechtspositiedecreet). Het raadsbesluit verwijst naar de afwezigheid van verzoeker zonder medisch attest, sinds 18 september 2008 en naar een brief van verzoekers raadsman “waaruit blijkt dat hij niet akkoord gaat met de hem toegekende opdracht voor het huidige schooljaar”.

Ook dit ontslagbesluit bestrijdt verzoeker met een annulatieberoep bij de Raad van State.

3.7. Bij arrest nr. 196.760 van 8 oktober 2009 stelt de Raad van State vast dat de *sub* 3.5. genoemde beslissingen door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jette op 9 juni 2009 werden ingetrokken, zodat het annulatieberoep daartegen zonder voorwerp is en beslist de Raad dat het beroep om die reden verworpen moet worden.

Op 9 juni 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jette voorts ook de met het thans voorliggend beroep bestreden beslissing :

“1. beroep te doen op de mogelijkheid aangeboden volgens het artikel 45 § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichting ‘Muziek’, ‘Woordkunst’ en ‘Dans’ om 9u pedagogische coördinatie in te richten voor het schooljaar 2008-2009.

2. bij geheime stemming, de heer Piet Delbecque, de meest ervaren leerkracht voor het vak woord, [...] aan te stellen als pedagogisch coördinator voor de afdeling Woord aan de gemeentelijke muziekacademie M. Van de Moortel met een volume van 9/22 vanaf 18.09.2008”.

3.8. Bij arrest nr. 197.404 van 27 oktober 2009 vernietigt de Raad van State het *sub* 3.6. genoemde ontslagbesluit van 18 februari 2009.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat de bestreden beslissing niet griefhoudend is en toch reeds al haar gevolgen heeft teweeggebracht.

Verzoeker betwist dit in zijn memorie van wederantwoord en hij wordt daarin bijgevalen in het auditoraatsverslag. Gesteld wordt dat verzoeker een voldoende belang betoont om de wijziging van zijn taakinhoud te bestrijden.

Verwerende partij repliceert hierop niet meer in de laatste memorie, hetgeen de Raad van State doet besluiten dat ook zij niet langer de ontvankelijkheid van het beroep betwist. De Raad ziet ook geen reden om dit ambtshalve te doen.

V. Onderzoek van de middelen

5. In het inleidend verzoekschrift voert verzoeker vijf vernietigingsgronden aan.

A. Eerste middel

6. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat het eerste middel achterhaald is ingevolge het arrest nr. 197.404 van 27 oktober 2009 en hij doet er dan ook afstand van. Het behoeft dan ook geen nader onderzoek meer.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

7. Het tweede middel is geput uit de schending van het rechtspositiedecreet, “inzonderheid artikel 19 tot en met 23 en 64 en 65”, van de hoorplicht, van “de verdediging” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het grieft verzoeker dat hij is aangesteld als pedagogisch coördinator zonder dat voorafgaandelijk een vacature is opengesteld en zonder dat hij vooraf is gehoord. Hij wijst erop dat het verwerende partij uit vroegere procedures maar al te goed bekend was dat hij helemaal niet de wens heeft om aangesteld te worden als pedagogisch coördinator. Het druist in tegen de door hem aangevoerde bepalingen en beginselen om hem dan toch te benoemen zonder hem eerst te horen. Het gaat immers ontegensprekelijk om een ernstige maatregel die van aard is om zijn belangen ernstig aan te tasten. In werkelijkheid wordt hem een verkapte tuchtstraf opgelegd, zonder de procedurele garanties te bieden uit het rechtspositiedecreet.

8. Verwerende partij antwoordt dat het om een eenvoudige ordemaatregel gaat waarvoor het horen niet is gerechtvaardigd, terwijl de regelgeving haar evenmin oplegt om de kandidaten op te roepen.

9. Verzoeker repliceert dat het ontnemen van een leeropdracht een verregaande impact heeft en dat zijn taak fundamenteel wordt gewijzigd. Ook brengt

de maatregel voelbare imagoschade mee. De hoorplicht was wel degelijk van toepassing.

Beoordeling

10. In de memorie van wederantwoord spreekt verzoeker de verwerende partij niet tegen waar zij betoogt dat de regelgeving aan een bestuur nergens oplegt om een voorafgaande vacature open te stellen, met een oproep aan kandidaten, indien het beslist om uren pedagogische coördinatie in te richten. Ook de Raad van State is geen dergelijk voorschrift bekend. In zoverre is het middel ongegrond.

11. De artikelen 19 tot 23 van het rechtspositiedecreet hebben betrekking op de tijdelijke aanstelling en tijdelijke personeelsleden.

Verzoeker is geen tijdelijk personeelslid, maar een vast benoemd leraar. De bestreden beslissing betreft niet een tijdelijke aanstelling, maar de aanwending van de “uren-leraar” en de verdeling van de betrekkingen voor het schooljaar 2008-2009. De ingeroepen artikelen 19 tot 23 zijn hieraan vreemd. De Raad ziet niet -en verzoeker licht in het middel ook nergens toe- waarin de schending zou kunnen bestaan van deze aangevoerde bepalingen. Dat verwerende partij naar deze bepalingen in de considerans van het bestreden besluit ten overvloede verwijst doet hieraan geen afbreuk, nu zij alleszins óók heeft verwezen naar het desbetreffende besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichtingen “Muziek”, “Woordkunst” en “Dans” (hierna: organisatiebesluit DKO) en naar het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen. Ook in die mate faalt het middel.

12. De ingeroepen artikelen 64 en 65 van het rechtspositiedecreet hebben betrekking op de tuchtstraffen. Verzoeker noemt deze bepalingen geschonden -enkel- omdat met de bestreden beslissing volgens hem “in werkelijkheid een verkapte tuchtsanctie wordt opgelegd”. Het volstaat echter niet, zoals verzoeker het doet, om het verdoken tuchtrechtelijk karakter van de bestreden maatregel als stellig te poneren. Het valt aan verzoeker integendeel toe om het voor de Raad van State geloofwaardig te maken dat aan een maatregel die niet als een tuchtmaatregel wordt gekwalificeerd toch een disciplinaire bedoeling ten grondslag

ligt zodat, ondanks de schijn van het tegendeel, ze een verdoken tuchtmaatregel is, omdat uit de omstandigheden moet worden afgeleid dat het determinerend, maar niet uitgedrukt motief van de maatregel is hem te bestraffen. Het middel is in deze mate niet ontvankelijk.

13. Nu niet is aangetoond dat de bestreden beslissing een verdoken tuchtmaatregel is, zijn ook de “(rechten van) de verdediging” niet van toepassing en kan dit middelonderdeel evenmin worden aangenomen.

14. Artikel 45 van het organisatiebesluit DKO van 31 juli 1990 luidt :

“§ 1. Het totaal uren-leraar per onderwijsinstelling mag door de inrichtende macht vrij worden aangewend na raadpleging van het bestuurs- en onderwijzend personeel, met uitzondering van de tijdelijke personeelsleden die niet voor de duur van het ganse schooljaar worden aangesteld, in het bevoegd overlegcomité opgericht krachtens de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van die wet wat het officieel onderwijs betreft en in de ondernemingsraad opgericht krachtens de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven wat het vrij gesubsidieerd onderwijs betreft.

§ 2. Het aantal uren-leraar dat men bekomt voor de middelbare en lagere graad is niet overdraagbaar naar de hogere graad.

§ 3. Een onderwijsinstelling kan het totale aantal toegekende uren-leraar aanwenden voor de uitvoering van het lessenrooster, voor de muzikale begeleiding, voor de navorming en voor de pedagogische coördinatie”.

Uit deze bepaling volgt dat eenmaal het globaal pakket “uren-leraar” is bepaald, het bevoegde gezag van de gemeentelijke muziekacademie, te weten de gemeente Jette, vrij beslist, zij het na raadpleging van het personeel in het bevoegd overlegcomité, over de aanwending van dat totaal aantal “uren-leraar” voor de uitvoering van het lessenrooster, voor de muzikale begeleiding, voor de navorming en voor de pedagogische coördinatie.

Voor de aanwending van de “uren-leraar” als, te dezen, voor pedagogische coördinatie, voorziet de regelgeving aldus zelf uitdrukkelijk in een georganiseerd structureel overleg met het personeel in het bevoegd overlegcomité, waarmee een supplementaire individuele raadpleging van personeelsleden die mogelijk door die beslissing worden geraakt zich niet verdraagt. Het bestaan van een uitdrukkelijke regeling impliceert dat van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ten aanzien van deze beslissing geen toepassing kan worden gemaakt. De Raad van State stelt overigens vast dat verzoeker geen kritiek

formuleert bij de overweging in de considerans “dat bij de aanwending van het urenpakket na vakbondsonderhandeling op 15.10.2008 het vak Woord voor 9/22 wordt gelijkgesteld met pedagogische coördinatie”.

Evenmin is de hoorplicht van toepassing wanneer vervolgens het bevoegd gezag de algemene beslissing over de aanwending van de “uren-leraar” concretiseert in de verdeling van de betrekkingen. De verdeling van de betrekkingen, zoals die hier is besloten, wijzigt de rechtstoestand van verzoeker niet in ongunstige zin. Deze beslissing heeft overigens volgens de Raad, anders dan verzoeker betoogt, niet de intensiteit om de belangen van de betrokkene zodanig ernstig aan te tasten dat er niet kan toe worden besloten zonder voorafgaand overleg. De pedagogische coördinatie leunt aan bij middenkaderfuncties van een onderwijsinstelling en wie ermee wordt belast staat, in nauwe betrokkenheid met de directie, in voor de kwaliteitscontrole van de pedagogische visie van de instelling. Wie aldus mee het personeelsbeleid kan voeren, kan moeilijk betogen dat hij imagoschade leidt onder zijn collega's. Ten slotte is het in de beslissing concreet op verzoekers persoon betrokken motief -de hogere anciënniteit van verzoeker- geen indicatie dat de beslissing getroffen zou zijn wegens het persoonlijk gedrag van verzoeker of wegens feiten die zijn gegrond op persoonlijke tekortkomingen bij de uitoefening van zijn ambt, integendeel.

15. Om dezelfde redenen overtuigt verzoeker niet dat de beslissing blijkt geeft van onzorgvuldig handelen.

16. Besluit van al hetgeen voorafgaat is, dat het middel niet gegrond is.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

17. Luidens het derde middel zijn geschonden : de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het materiële motiveringsbeginsel, “het principe volgens hetwelk elke administratieve beslissing dient te berusten op afdoende juridische en feitelijke overwegingen” en “de beginselen van behoorlijk bestuur”. Verzoeker ziet deze schending hierin :

“De bestreden beslissing wordt gegrond op de overweging dat er een ‘ontoereikend leerlingenaantal’ is.

Desbetreffend worden echter enkel cijfers gegeven voor de lesjaren 2003-2004 tot en met 2005-2006, en dan nog enkel in hoofde van verzoekende partij. Er wordt met andere woorden niet aangegeven wat het totaal aantal leerlingen is voor het relevante schooljaar 2008-2009 voor het vak woord en dit in hoofde van alle leerkrachten woord.

Door de bestreden beslissing niet te gronden op het leerlingenaantal van het schooljaar 2008-2009, minstens niet op dat van het voorgaande jaar 2007-2008 in hoofde van alle betrokken leerkrachten, en niet te motiveren waarom de beslissing wordt gesteund op verouderde en partiële cijfergegevens, worden de in het derde middel opgesomde bepalingen en beginselen - de motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur - grof geschonden”.

Beoordeling

18. Verwerende partij merkt in de memorie van antwoord terecht op dat het onderdeel van de considerans dat refereert aan de leerlingenaantallen in de les van verzoeker gelezen moet worden met de dadelijk erop volgende zin “dat dit beperkt leerlingenaantal kan worden toegevoegd aan de klassen van de andere leerkracht Woord”.

Zoals de Raad van State recent nog heeft opgemerkt in het arrest nr. 200.441 van 4 februari 2010 inzake Devolder, beschikt het bevoegd gezag bij de aanwending van de “uren-leraar” over een ruime discretionaire bevoegdheid en mag de Raad van State zich niet als beroepsinstantie in de plaats van de gemeenteraad stellen voor de beoordeling van de vraag hoe het totaal aantal “uren-leraar” wordt aangewend, vermits het alleen aan het bevoegde gezag toekomt om over de aanwending van het aantal “uren-leraar” te beslissen.

De Raad leert uit de bestreden beslissing dat de aanwending van het pakket “uren-leraar” met de vakbonden is onderhandeld, dat verwerende partij voor het schooljaar 2008-2009 van de haar geboden mogelijkheid gebruik maakt om het globaal pakket vrij te verdelen, onder meer voor pedagogische coördinatie en dat zij vaststelt dat die beslissing geen kwalijke gevolgen heeft op de klaspopulatie.

Verzoeker neemt er in het thans besproken middel aanstoot aan dat verwerende partij zich daarvoor beroept op verouderde leerlingenaantallen. Daar staat tegenover dat hij die cijfers niet tegenspreekt. Bovendien en vooral, is verzoeker tijdens de latere schooljaren 2006-2007 en 2008-2009 steeds afwezig geweest, zodat niet valt in te zien welke cijfergegevens van die schooljaren op zijn

situatie betrekking kunnen hebben, laat staan wat hun relevantie is. Ten slotte weerlegt verzoeker geenszins de essentie van het bestreden motief, namelijk dat de samenvoeging van de klassen onder één leraar geen negatieve onderwijskundige weerslag moet doen vrezen.

19. Het middel kan niet worden aangenomen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

20. Het vierde middel is geput uit de schending van “het rechtszekerheidsbeginsel” en van “het principiële verbod op retroactiviteit”. Verzoeker wijst erop dat hij met retroactieve kracht wordt benoemd voor het schooljaar 2008-2009 op een ogenblik -9 juni 2009- dat dit schooljaar omzeggens volledig afgelopen is.

21. Verwerende partij werpt tegen dat aanvaard wordt dat ten gevolge van de intrekking van haar akte zij mag oordelen een nieuwe akte te moeten nemen en wel zonder het gebrek zoals het in de eerste akte voorkwam - *in casu* een gebrek in de motiveringsplicht - van kracht zijnde op de datum waarop de eerste akte in werking is getreden. In ieder geval is, volgens haar, moeilijk in te zien hoe de retroactiviteit aan verzoeker een nadeel zou kunnen berokkenen of een verworven recht zou kunnen schenden. *In casu* dient de situatie van verzoeker geregeld te worden voor het schooljaar 2008-2009: indien zij géén retroactief effect had toegekend aan de betwiste deliberatie, was de administratieve situatie van verzoeker nog onzekerder geweest.

Beoordeling

22. Het is een administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten voor de Raad van State niet *a priori* verboden zijn beslissing in te trekken om opnieuw te beslissen en zelfs dezelfde beslissing te nemen. Het beginsel van de niet-terugwerkende kracht is voorts niet absoluut, maar kan onder bepaalde voorwaarden of in bepaalde omstandigheden worden getemperd. Dit is onder meer het geval, wanneer de retroactiviteit noodzakelijk blijkt met het oog op de goede werking van het bestuur of ter regularisatie van een feitelijke of rechtstoestand, en

dan nog op voorwaarde dat de terugwerking het vereiste van de rechtszekerheid eerbiedigt en, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Het bestuur heeft in de voorliggende zaak binnen de voormelde grenzen gehandeld.

De bestreden beslissing is vooreerst ingegeven door de goede werking van de dienst. Verzoeker vergist zich immers, te denken dat hij ingevolge de intrekking van de beslissing van 30 september 2008 moet worden geacht steeds lesgever met lesopdracht te zijn. Ingevolge de intrekking is immers nog helemaal niets beslist over wat dan wél verzoekers lesopdracht voor dat schooljaar mag zijn. Het bestuur kan niet worden verweten, dat het met terugwerkende kracht een vacuüm omtrent verzoekers rechtssituatie wil ondervangen door zijn effectieve dienstaanwijzing voor het schooljaar 2008-2009 vast te leggen, wat immers ook in verzoekers belang is en de rechtszekerheid dient.

Verwerende partij heeft over de intrekking en de nieuwe beslissing weliswaar formeel afzonderlijk, maar in wezen gelijktijdig beslist. Verzoeker aanvaardt -begrijpelijk- dat de eerdere beslissing van 30 september 2008 -die overigens óók al zijn situatie retroactief regelde- op 9 juni 2009 werd ingetrokken. Hij aanvaardt echter niet dat het oogmerk van die intrekking -het herstel van de wettigheid- resulteert in een gelijktijdig genomen, voor hetzelfde tijdsbestek regulariserende beslissing. Naar hun strekking luiden de beide beslissingen evenwel identiek. Door de terugwerkende kracht van het bestreden besluit stemt de temporele werking overeen met die van het besluit dat vooraleer het werd ingetrokken de situatie van verzoeker regelde. De bestreden beslissing eerbiedigt de vereisten van de rechtszekerheid nu ze inhoudelijk ook enkel herneemt hetgeen waartoe reeds besloten was bij de ingetrokken beslissing en doet geen afbreuk aan enig in het verleden verkregen recht waarop verzoeker zich zou kunnen beroepen.

Onverminderd eventuele ándere wettigheidsgrievens, vermag het bestuur in die omstandigheden het thans bestreden besluit met terugwerkende kracht in de plaats te stellen van het ingetrokken besluit.

23. Het middel is ongegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

24. In het vijfde middel wordt de schending aangevoerd van “het anciënniteitsvoordeel” en van de motiveringsplicht.

Verzoeker wijst op het feit, door verwerende partij erkend, dat hij over de grootste anciënniteit beschikt “en zodoende meer rechten kan doen gelden”. Verwerende partij heeft de regel miskend dat de leerkracht met de grootste anciënniteit ook de hoogste rechten heeft bij verlies aan lesuren.

Beoordeling

25. In deze zaak heeft het schoolbestuur een beslissing genomen over de aanwending van de “uren-leraar” die zij rechtens vermocht te nemen. Zoals reeds bij herhaling opgemerkt, doet die beslissing en de aansluitende aanwijzing van verzoeker in de opdracht van pedagogische coördinatie verzoeker géén “lesuren” verliezen, in de zin dat zijn opdracht vermindert en hij gedeeltelijk ter beschikking gesteld zou worden of gereffecteerd. Zoals hiervoor ook reeds is opgemerkt, betreft het te dezen enkel een zaak van verdeling der betrekkingen tussen de vast benoemden.

Het rechtspositiedecreet stelt verschillende regels die inderdaad een voorrangsrecht toekennen bij verlies van betrekkingen. Die uitgeschreven regels zijn te dezen niet van toepassing, zoals verzoeker het ook wel beseft aangezien hij enkel een vaag “administratief beginsel van het anciënniteitsvoordeel” aanvoert. Welnu, bij het voeren van een schoolbeleid mag de anciënniteit gewis een argument zijn om in deze of gene richting te oordelen. Dat was het overigens ook voor verwerende partij, nu zij verkoos de coördinerende verantwoordelijkheden op te dragen aan de leerkracht met de meest ruime ervaring. Buiten de uitdrukkelijke decretale bepalingen om, waaraan een personeelslid aan zijn anciënniteit voorrang vermag te ontlelen en die te dezen niet van toepassing zijn, kent de Raad evenwel geen algemeen rechtsbeginsel van “het anciënniteitsvoordeel”.

26. Het middel faalt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 maart 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest